

лениски Соборы, по още и следствията на тая жалостна безредица ще бъдатъ гибелни и погрънени съ едина крайна бъркотия.

Перво и перво са въвежда едно еврейско исключение, споредъ което разумътъ на илъменна-та разлика ще са глъда като едно нѣщо (отъ не добри-тъ), ще е най-мило и драго свойство на христіанинътъ, (безъ което не може иначъ) и това най-иначе въ архіерейскиятъ кругъ. Така напримѣръ отъ будущата Грыцка Церква или Іераршия законно ще де а исключень всякъ който не бы билъ Грыкъ, отъ българска-та който не бы билъ Българинъ, отъ русска-та който не бы билъ Русъ, и прочее, колкото и да бъдатъ негови-тъ духовни и настырски преимущества нужны и желаеми за другонилъменна-та церква; и ако са случи нѣкой путь това, сиречъ ако въ една коя да е церква началникътъ ѝ е отъ друго племе, таковътъ ще са гледа съ подозрѣніе като чуждъ. Апостолъ Павелъ, напримѣръ, като апостолъ язычній не ще може да бъде настыръ освѣнъ само на единъ народъ, защото като Іудеинъ той ще бъде само за Іудейскія народъ, при Славянски-тъ обаче племѣна той ще бъде въ подозрѣніе и защото е отъ другъ родъ не ще е пріятъ; също така и святіи-тъ Кирилъ и Методіи бывши отъ Грыцко поколеніе, не ще са пріяти отъ Славянски-тъ народы, които едно время ги пріяха като апостоли; нито Грыци-тъ трѣбаше да пріематъ отъ Сърбско и Българско поколѣнія, бывши-тъ вселенски патріарси, Рафаила Евгенія, Хрисанта и Агатангела; нито Русси-тъ да пріематъ въ Руссія за архієписконы Евгенія Вулгарина и Феодоки Никифора, които бѣха родомъ Грыци. Отъ това що заключавате? малка ли вреда, малка ли щета е